

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในปัจจุบันประเทศไทยรวมถึงประเทศต่างๆในโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและมีความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีซึ่งมีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิต ทุกประเทศจะต้องมุ่งพัฒนาคุณภาพประชาชนของตนให้ได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง เพื่อยกระดับคุณภาพของประชาชนให้ก้าวหน้าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก แผนการศึกษาแห่งชาติและพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 ได้กำหนดเป้าหมายไว้สอดคล้องกันว่าต้องพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เป็นคนดีมีความรู้สามารถอยู่ร่วมในสังคมได้อย่างมีความสุข ให้มีการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและปรับตัวให้สามารถดำรงอยู่ได้ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงนั้นอย่างมีความสุข(สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2546 : 4)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) 2545 และ(ฉบับที่ 3)พ.ศ.2553 ได้กำหนดสาระสำคัญเกี่ยวกับการจัดการศึกษาไว้ในหมวดที่ 4: แนวทางการจัดการศึกษา ที่มีมุ่งประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน โดยระบุไว้ในมาตรา 22 ว่าการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่านักเรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด โดยที่กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถพัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มศักยภาพ และมาตรา 24 ที่กำหนดไว้ว่าการจัดกระบวนการเรียนรู้ ต้องจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัด และความแตกต่างของผู้เรียน ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และประยุกต์ใช้ป้องกันและแก้ปัญหาให้ผู้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง ผสมผสานสาระความรู้ต่างๆอย่างสมดุล รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม สื่อการเรียน อำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ และใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกัน จากสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย พ่อแม่ ผู้ปกครอง และชุมชน มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาทุกสถานที่ (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. 2545 : 24-33)

กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์การแบ่งส่วนราชการภายในสถานศึกษาที่จัดการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น พ.ศ.2547 กำหนดให้สถานศึกษาแบ่งส่วน
ราชการในสถานศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2546 : 32) แบ่งส่วนราชการในสถานศึกษาเป็น 4
งาน คือ งานการบริหารวิชาการ งานการบริหารงบประมาณ งานการบริหารบุคคล และงานการ
บริหารทั่วไป ซึ่งการบริหารงานวิชาการเป็นหัวใจสำคัญที่สุดของโรงเรียน เป็นงานหลักของการ
บริหารสถานศึกษา ไม่ว่าสถานศึกษาจะเป็นประเภทใด มาตรฐานและคุณภาพของสถานศึกษา
จะพิจารณาได้จากผลงานด้านวิชาการ เนื่องจากงานวิชาการเกี่ยวข้องกับหลักสูตร การจัด
โปรแกรมการศึกษา และการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นหัวใจของการจัดการศึกษาใน
สถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรทุกระดับของสถานศึกษา ซึ่งอาจจะเกี่ยวข้อง ทั้ง
ทางตรงหรือทางอ้อม ก็อยู่ในลักษณะของงานนั้น (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2542 : 1)

การดำเนินงานจัดการศึกษาในโรงเรียนให้มีคุณภาพและบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้
ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติดังกล่าวข้างต้น ต้องอาศัยการบริหารงานด้านต่างๆ ใน
โรงเรียนและการบริหารงานวิชาการก็ถือว่าเป็นงานหนึ่งซึ่งเป็นงานหลักของโรงเรียนมี
ความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ดังจะเห็นได้จากมาตรฐาน
หรือคุณภาพการศึกษาจะปรากฏชัดเมื่อการบริหารงานวิชาการประสบผลสำเร็จการบริหารงาน
วิชาการจึงนับว่ามีบทบาทสูงสุดต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการบริหารงานในโรงเรียน
(บุญทิพย์ สุริยวงศ์. 2544 : 68) นอกจากนี้งานวิชาการยังเป็นตัวชี้ให้เห็นถึงคุณภาพ และ
ประสิทธิภาพของการจัดการศึกษาของโรงเรียนนั้นๆ โดยดูที่ผลผลิตทางการศึกษา คือ ตัว
นักเรียนว่ามีคุณภาพเพียงใด เป็นที่ยอมรับชื่นชมของสังคมไทยหรือไม่อย่างไร โรงเรียนจะมี
ชื่อเสียงหรือไม่อย่างไรขึ้นอยู่กับงานวิชาการเป็นส่วนใหญ่ แตกต่างจากงานอื่นๆ ในโรงเรียนที่เป็น
งานสนับสนุนและเป็นงานที่มีความสำคัญอันดับรอง ผู้บริหารและครูจึงควรให้ความสนใจ และ
ทุ่มเทให้กับการบริหารงานวิชาการให้มากที่สุด(ทองสุข รวยสูงเนิน. 2543 : 57) จากเหตุผล
ข้างต้นจึงกล่าวได้ว่า การบริหารงานวิชาการ เป็นหัวใจสำคัญของการบริหารสถานศึกษาและเป็น
ส่วนหนึ่งของการบริหารการศึกษาที่ผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ส่วนการบริหาร
ในด้านอื่นๆ นั้น แม้จะมีความสำคัญเช่นเดียวกัน แต่เป็นเพียงส่วนส่งเสริม และสนับสนุนให้งาน
วิชาการดำเนินการไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งมีบทบาทหน้าที่ในการ
บริหาร จะต้องสนับสนุนให้ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของ
หลักสูตรต่อไป(รุจิรัฏ์ ภูสาระ. 2545 : 57)

โรงเรียนบ้านหนองโป่งราษฎร์บำรุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครราชสีมา เขต 7 เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก มีข้าราชการครู จำนวน 4 คน ผู้บริหารโรงเรียน
จำนวน 1 คน นักเรียน จำนวน 71 คน ในการดำเนินการบริหารงานวิชาการโรงเรียนนั้น ทาง

โรงเรียนได้จัดการเรียนการสอนแบบสอนควบชั้นเรียน อนุบาลปีที่ 1 สอนรวมกับอนุบาลปีที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สอนรวมกับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สอนรวมกับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สอนรวมกับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนยังขาดประสิทธิภาพ เมื่อเทียบกับโรงเรียนขนาดใหญ่ เนื่องจากขาดความพร้อมด้านปัจจัย เช่น สภาพครูไม่ครบชั้น ขาดวัสดุ อุปกรณ์ ในการจัดการเรียนการสอนและงบประมาณไม่เพียงพอในการบริหารจัดการเรียนการสอนรวมทั้งการลงทุนทางการศึกษาค่อนข้างสูง เมื่อเทียบกับโรงเรียนขนาดใหญ่ ปัญหาด้านขวัญกำลังใจของบุคลากรในสถานศึกษาขนาดเล็กจะด้อยกว่าสถานศึกษาขนาดใหญ่ การพัฒนาเอกสารหลักสูตร ระบบการเก็บรวบรวมข้อมูลการวัดผลและประเมินผล การเรียนการสอนไม่เป็นปัจจุบัน ห้องสมุดมีสภาพไม่เหมาะสมและไม่เอื้อต่อการศึกษาค้นคว้าการดำเนินงานไม่มีประสิทธิภาพ ขาดการวางแผนการประชุมอบรมทางวิชาการ ครูต้องสอน คนละ 2-3 ชั้นเรียน ครูต้องรับผิดชอบงานหลายด้าน ทำให้มีเวลาสอนน้อย สอนไม่ได้เต็มที่ ขาดงบประมาณที่จะสนับสนุน การจัดการเรียนการสอน ขาดสื่อการเรียน การสอน ขาดวัสดุอุปกรณ์ที่ทันสมัยและเพียงพอขาดแหล่งวิทยากรภายนอก (ประกอบ กุญโพนธ์. 2548 : 4)

จากการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับเขตพื้นที่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (NT) ในปีการศึกษา 2555 ปรากฏว่าภาษาไทยได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 59.05 คณิตศาสตร์ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 44.29 วิทยาศาสตร์ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 50.48 รวมคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 51.27 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 7. 2556 : 21) และการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ (O-NET) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองโป่งราชบุรินทร์บุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ยังต่ำกว่าเป้าหมายของเขตพื้นที่ การศึกษานครราชสีมาเขต 7 อยู่มาก ปรากฏดังต่อไปนี้ ภาษาไทยคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 41.05 สังคมศึกษา 41.89 ภาษาอังกฤษ 37.89 คณิตศาสตร์ 33.16 วิทยาศาสตร์ 39.63 สุขศึกษาและพลศึกษา 51.16 ศิลปะ ดนตรี นาฏศิลป์ 51.32 การงานอาชีพ 49.89 คะแนนเฉลี่ยรวม 43.25 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมาเขต 7. 2556 : 87) และมีแนวโน้มลดลง เมื่อตรวจสอบพบว่า สาเหตุของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้นักเรียนต่ำ เนื่องจากมีข้อจำกัดด้านการใช้ครูหรือไม่สามารถจัดครูได้ครบชั้น ครูคนเดียวสอนนักเรียน 2 ห้องเรียน ครูสอนไม่เต็มเวลา และเต็มความสามารถ เพราะมีภารกิจอื่นที่นอกเหนือจากการเรียนการสอนที่ครูต้องปฏิบัติ ครูไม่สามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ไม่สามารถทำการวิจัยและนำผลการวิจัยมาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนได้ และยังไม่สามารถประเมินผู้เรียนตามสภาพจริงได้ด้วยวิธีที่หลากหลาย ยังไม่มีรูปแบบและกระบวนการหลักสูตรและแผนการจัดการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน สื่อการเรียนการสอนและแหล่งการเรียนรู้มีจำนวนจำกัด รวมทั้งการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องยังมีน้อย ซึ่งในท้ายที่สุดก็ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำไปด้วย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การทดสอบระดับชาติ ยังไม่เป็นไป

ตามเป้าหมาย แสดงให้เห็นว่าผลการดำเนินงานการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านหนองโป่งราชภูร์บำรุงที่ผ่านมา การบริหารงานวิชาการ ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร

จากสภาพปัญหาดังกล่าวส่งผลให้การบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านหนองโป่งราชภูร์บำรุงยังไม่บรรลุเป้าประสงค์ที่กำหนดโดยเฉพาะอย่างยิ่งการบริหารงานวิชาการซึ่งถือเป็นงานหลักและเป็นหัวใจสำคัญของการจัดการศึกษา จึงเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ผู้วิจัยในฐานะครูโรงเรียนบ้านหนองโป่งราชภูร์บำรุงประสงค์จะทำวิจัยเรื่องยุทธศาสตร์การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนบ้านหนองโป่งราชภูร์บำรุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 7 โดยใช้เทคนิค SWOT ในการหาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ในการบริหารงานวิชาการ เพื่อสร้างยุทธศาสตร์การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนบ้านหนองโป่งราชภูร์บำรุง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการบริหารงานวิชาการให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อไป

คำถามการวิจัย

1. สภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนบ้านหนองโป่งราชภูร์บำรุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 7 เป็นอย่างไร
2. ยุทธศาสตร์การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนบ้านหนองโป่งราชภูร์บำรุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 7 เป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนบ้านหนองโป่งราชภูร์บำรุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 7
2. เพื่อสร้างยุทธศาสตร์การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนบ้านหนองโป่งราชภูร์บำรุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 7

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 ระยะเวลาที่ 1 ศึกษาสภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนบ้านหนองโป่งราชภูร์บำรุง

1.1 กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 17 คน ประกอบด้วย

- 1.1.1 ผู้บริหารโรงเรียนบ้านหนองโป่งราชภูร์บำรุง จำนวน 1 คน
- 1.1.2 ครูผู้สอนโรงเรียนบ้านหนองโป่งราชภูร์บำรุง จำนวน 3 คน

1.1.3 ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจำนวน 13 คน ได้แก่

1) คณะกรรมการสถานศึกษา จำนวน 7 คน

2) ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 6 คน

ระยะที่ 2 สร้างยุทธศาสตร์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนบ้านหนองโป่งราษฎร์

บำรุง

1.2 กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย ในการทำวิจัยในระยะที่ 2 เพื่อสร้างยุทธศาสตร์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนบ้านหนองโป่งราษฎร์บำรุง จำนวน 31 คน ดังนี้

1. กลุ่มยกร่างยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย

ผู้ร่วมทำยุทธศาสตร์ จำนวน 4 คน

2. กลุ่มประเมินยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย

2.1 ผู้ทรงคุณวุฒิ ประเมินยุทธศาสตร์ จำนวน 7 คน

2.2 ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จำนวน 20 คน

2.2.1 ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองโป่งราษฎร์บำรุง จำนวน 1 คน

2.2.2 ครูโรงเรียนบ้านหนองโป่งราษฎร์บำรุง จำนวน 3 คน

2.2.3 คณะกรรมการสถานศึกษาจำนวน 7 คน

2.2.4 ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 6 คน

2.2.5 ตัวแทนนักเรียน จำนวน 3 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

จากการวิจัยครั้งนี้ เป็นการทำยุทธศาสตร์การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนบ้านหนองโป่งราษฎร์บำรุงสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 ตามขอบข่ายภารกิจการบริหารงานวิชาการของการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 33) จำนวน 17 ด้าน ได้แก่

2.1 การพัฒนาหรือการดำเนินงานเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น

2.2 การวางแผนงานด้านวิชาการ

2.3 การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา

2.4 การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา

2.5 การพัฒนากระบวนการเรียนรู้

2.6 การวัดผลประเมินผลและดำเนินการเปรียบเทียบโอนผลการเรียน

2.7 การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา

2.8 การพัฒนาส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้

2.9 การนิเทศการศึกษา

2.10 การแนะแนว

2.11 การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา

2.12 การส่งเสริมชุมชน ให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ

2.13 การประสานความร่วมมือในการพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษาและ

องค์กรอื่น

2.14 การส่งเสริมสนับสนุนงานวิชาการ แก่บุคคล ครอบครั้ว องค์กร หน่วยงาน

สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

2.15 การจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของ

สถานศึกษา

2.16 การคัดเลือกหนังสือแบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา

2.17 การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

จากการศึกษารายงานประจำปี รายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา และการบันทึกการสนทนากลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในระยะที่ 1 พบว่า สภาพปัญหาเรียงตามลำดับความเร่งด่วนในการพัฒนา 1 ถึง 3 จากกรอบการบริหารงาน 17 งาน ดังต่อไปนี้

1. การวางแผนงานด้านวิชาการ
2. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
3. การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา
3. ขอบเขตด้านสถานที่

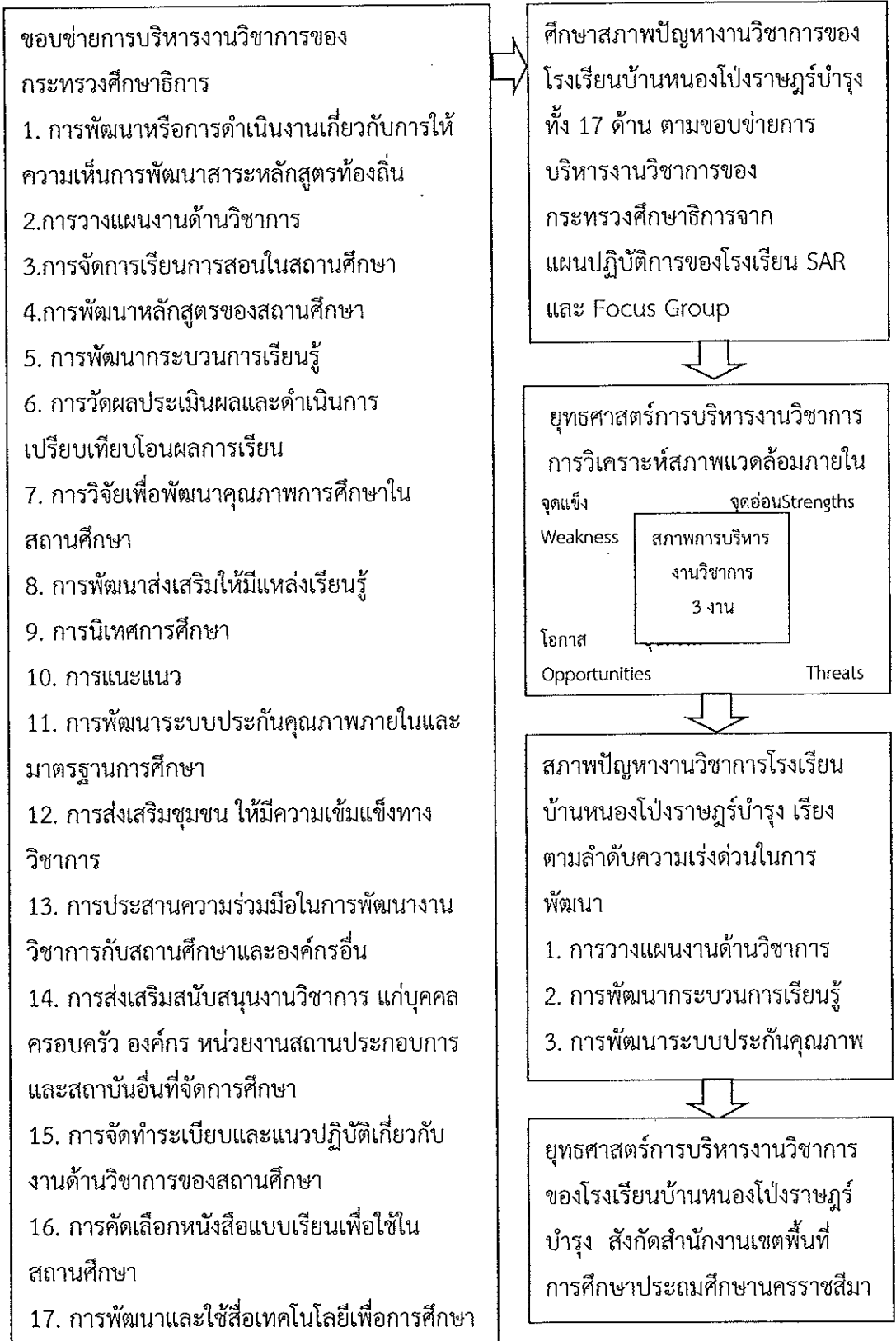
สถานที่ในการวิจัยครั้งนี้คือโรงเรียนบ้านหนองโป่งราษฎร์บำรุงสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เริ่มจากเดือน ตุลาคม 2556 – มีนาคม 2557

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังที่กล่าวมาแล้ว สามารถกำหนดเป็นกรอบความคิดในการวิจัย ได้ตามแผนภาพต่อไปนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นิยามความหมายคำศัพท์เฉพาะ ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์ หมายถึง การกำหนดทางเลือกและการประเมินทางเลือกที่จะทำให้การกระทำอันหนึ่งอันใดให้บรรลุเป้าหมายภารกิจที่องค์กรกำหนดขึ้นรวมถึงการเลือกทางเลือกที่เหมาะสมที่สุดเพื่อปฏิบัติในอนาคต ที่จะนำไปสู่ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์กร และเป้าหมายที่ตั้งไว้

2. การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การดำเนินการตามกิจกรรมที่จัดขึ้นในสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรสถานศึกษา กระบวนการเรียนการสอน ตลอดจนกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยผู้บริหารโรงเรียนครูและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาการปรับปรุงการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านการเรียนและมีพัฒนาการทางด้านการดำเนินชีวิต โดยมีเป้าหมายคือ ให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างสูงสุด

3. ยุทธศาสตร์การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การกำหนดทางเลือกและการประเมินทางเลือกที่จะทำให้การบริหารงานวิชาการบรรลุเป้าหมายภารกิจที่สถานศึกษากำหนดขึ้นรวมถึงการเลือกทางเลือกที่เหมาะสมที่สุด ในการดำเนินการตามกิจกรรมที่จัดขึ้นในสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรสถานศึกษา กระบวนการเรียนการสอน ตลอดจนกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยผู้บริหารโรงเรียนครูและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาการปรับปรุงการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านการเรียนและมีพัฒนาการทางด้านการดำเนินชีวิต โดยมีเป้าหมายคือ ให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างสูงสุดเพื่อปฏิบัติในอนาคต ที่จะนำไปสู่ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของสถานศึกษาและเป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งการสร้างยุทธศาสตร์การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนบ้านหนองโป่งราษฎร์บำรุง มี 3 ด้านคือ

3.1 ด้านการวางแผนงานวิชาการ หมายถึง การวางแผนเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้การจัดการล่วงหน้าเกี่ยวกับการเรียนการสอนการรวบรวมวิเคราะห์ข้อมูล กำกับดูแล นิเทศ ติดตาม ประเมินผลเกี่ยวกับงานวิชาการของผู้บริหาร การวางแผนงานวิชาการ จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องปฏิบัติเพื่อให้ได้บรรลุจุดมุ่งหมายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลให้ได้มากที่สุดทำให้สามารถพัฒนาโรงเรียนไปตามทิศทางที่กำหนดไว้ และสามารถคงอยู่ในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.2 ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา หมายถึง การปรับปรุงเปลี่ยนแปลง พัฒนาหลักสูตรอย่างเป็นระบบ โดยจัดประสบการณ์ต่างๆ ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตาม

ตรงจุดประสงค์ที่กำหนดไว้และพัฒนาตนเองตามที่พึงประสงค์ของสังคมและมีวิธีการที่จะบรรลุวัตถุประสงค์เพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการของบุคคลและสภาพสังคม

3.3 ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา

หมายถึง กระบวนการบริหารจัดการศึกษา โดยมีเป้าหมายสำคัญคือ พัฒนาผู้เรียน การควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพ และการประเมินคุณภาพ ซึ่งเป็นการประเมินคุณภาพของโรงเรียน และหลักในกระบวนการประกันคุณภาพภายใน ซึ่งได้แก่การร่วมกันวางแผน การร่วมมือปฏิบัติตามแผน การร่วมกันตรวจสอบ และการร่วมกันปรับปรุงโดยมีแนวทางปฏิบัติจัดระบบโครงสร้างองค์กร ให้รับรองการจัดระบบการประเมินคุณภาพภายในโรงเรียน กำหนดเกณฑ์การประเมิน เป้าหมายความสำเร็จของโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาและตัวชี้วัดของกระทรวง เป้าหมายความสำเร็จของเขตพื้นที่การศึกษา หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินของสำนักรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาวางแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ให้บรรลุตามเป้าหมายความสำเร็จของโรงเรียน ดำเนินการพัฒนาตามแผนและติดตาม ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพภายในเพื่อปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ประสานความร่วมมือกับโรงเรียนและหน่วยงานอื่นในการปรับปรุงและพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ประสานงานกับเขตพื้นที่เพื่อประเมินคุณภาพของการศึกษาของโรงเรียน ตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในเขตพื้นที่การศึกษาประสานงานกับสำนักรับรองมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา ในการประเมินโรงเรียนเพื่อเป็นฐานในการพัฒนาอย่างเป็นระบบต่อเนื่อง

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

ผลการวิจัยในครั้งนี้เกิดประโยชน์ต่อโรงเรียนบ้านหนองโป่งราษฎร์บำรุงสังกัดสำนักเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7

1. ได้ทราบสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนโรงเรียนบ้านหนองโป่งราษฎร์บำรุงสังกัดสำนักเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7
2. ได้สร้างยุทธศาสตร์การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนบ้านหนองโป่งราษฎร์บำรุง สังกัดสำนักเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7
3. ได้ยุทธศาสตร์แล้วนำไปสู่การปฏิบัติตามยุทธศาสตร์การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนบ้านหนองโป่งราษฎร์บำรุงสังกัดสำนักเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7